

Dr. Szentirmai László

a Miskolci Egyetem professor emeritusa

az Elektrotechnikai és Elektronikai Intézetben

Szentirmai László 1930. február 15.-én Nagykanizsán született. Kitüntetéses gimnáziumi érettségét követően 1952-ben jeles minősítésű villamosmérnöki oklevelet szerzett erősáramú szakon a Budapesti Műszaki Egyetemen; 1976-ban a műszaki tudományok kandidátusa, 1977-ben műszaki egyetemi doktor (BME).

A Ganz Villamossági Művekben és a Bányászati Tervező Intézetben töltött vezető mérnöki évek mellett óraadó és másodállású oktató volt a műszaki felsőoktatásban. Külső szakértőként államközi egyezmények alapján új műszaki egyetem létesítésében (Algéria 1970, 72), oktatók szakmai munkájának fejlesztésében (Egyiptom 1968-73 között 10 szakértői úttal) vett részt. Az UNESCO alkalmazásában vezető tanácsadóként új műszaki egyetem alapításában és oktatók továbbképzésének vezetésében működött közre Iránban (1974-77 és 1991-92).

1979-től egyetemi tanár a Nehézipari Műszaki, majd névváltoztatása után a Miskolci Egyetemen, az Elektrotechnikai Tanszék vezetője (1979-95), professor emeritus (2000-től). Hat Európai Unió egyetemközi projekt koordinátora mikroelektronika, számítógépes villamos hajtások, energetika, mechatronika, PhD programok angol nyelven és technológia transzfer tudományterületeken 10 ország 15 műszaki egyetemének együttműködésével (1991-2002). Vendégprofesszor, nemzetközi konferenciák szekcióelnöke, meghívott előadó négy kontinens számos országában. Az MTA Miskolci Akadémiai Bizottság Automatizálási és Informatikai szakbizottságának vezetője (1985-1997), az Elektrotechnika szakfolyóirat Szerkesztőbizottságának elnöke (1995-2010), a brüsszeli székhelyű Európai Mérnökképzési Társaság (SEFI) Igazgatótanácsának választott tagja (1993-2002), négy nemzetközi tudományos bizottság tagja (1990-től); kandidátusi és PhD doktori értekezések opponense, bizottsági elnök, vizsgáztató. Könyvek, könyvrészletek, egyetemi jegyzetek, tanulmányok nemzetközi publikációi főleg angol nyelven a villamos gépek, hajtások, mérés-technika, megújuló energiaforrások tudományterületein meghaladják a 200-at. Kutatási és ipari innovációs világkiállításon megosztott aranyérem megújuló energiaforrások új kifejlesztéséért (Brüsszel, 1994); Signum Aureum Universitatis aranyérem (1993) és Szent-Györgyi Albert Díj (1997) kitüntettetje.